

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1803/2024
09.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Малина Ђокић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Нада Матић“ из Ужица, коју у поступку по ревизији заступа пуномоћник Величко Мићовић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3571/23 од 06.03.2024. године, у седници одржаној 09.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3571/23 од 06.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 208/2023 од 20.09.2023. године, која је исправљена решењем истог суда П1 208/2023 од 09.10.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље према туженој којим је тражила да се поништи као незаконит став први решења другостепеног органа деловодни број .. од 06.07.2020. године. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена тужба у делу којим је тужиља тражила да се утврди да је засновала радни однос код тужене на неодређено време по решењу деловодни број .. од 16.06.2020. године, што је тужена дужна признати и са тужиљом закључити уговор о раду на неодређено време. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 249.750,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3571/23 од 06.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена исправљена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 10/23-други закон), Врховни суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не образлаже које друге повреде поступка су учињене, а које могу бити ревизијски разлог према члану 407. став 1. тачке 1-3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља почев од 1991. године ради као учитељ, а код тужене је у радном односу на одређено време од 2013. године и обавља послове наставника разредне наставе у издвојеном одељењу тужене у селу ... . Тужиља је завршила средњу Учитељску школу и две године Више педагошке академије, а потом је школске 2007/2008. године уписала Учитељски факултет у Ужицу при Универзитету у Крагујевцу, где је завршила студије и добила диплому 21.03.2012. године о стеченом високом образовању, када добија звање професор разредне наставе. Ради отклањања сумње у вези са валидношћу, исправношћу и веродостојношћу дипломе, тужиља се обратила Министарству просвете, науке и технолошког развоја за аутентично тумачење, од кога је добила допис 05.03.2018. године у коме је наведено да лице са стеченим високим образовањем и стручним називом професор разредне наставе испуњава прописане услове за извођење разредне наставе у основној школи и самим тим услове за заснивање радног односа на неодређено време на радном месту наставник разредне наставе. Директор тужене је расписао конкурс за попуњавање два извршилачка радна места наставника разредне наставе за рад у издвојеном одељењу школе у ... са пуним радним временом. Овај конкурс је објављен у листу „Послови“ дана 19.02.2020. године и на њега се пријавило девет кандидата, међу којима и тужиља. Конкурсна комисија је прегледала пријаве које су пристигле на конкурс, утврдила њихову благовременост и потпуност, и утврдила да једино кандидат ББ као дипломирани учитељ нема образовање стечено на студијама другог степена. У ужи избор су ушле тужиља, ВВ, ГГ и ДД, које иначе раде на одређено време дужи низ година у школи (што је био критеријум за ужи избор) и оне су упућене на психолошку процену способности за рад са децом и ученицима при Националној служби за запошљавање. Након пријема резултата психолошке процене, обављен је разговор са свим кандидатима и конкурсна комисија је одлучила да за рад на радно место наставника разредне наставе прими у радни однос на неодређено време тужиљу и кандидата ВВ, с тим што је секретар школе издвојио мишљење у односу на избор тужиље наводећи да је одлука супротна одредбама члана 140. Закона о основама система образовања и васпитања, односно да тужиља као кандидат нема валидну диплому према условима конкурса. Комисија је закључила да Учитељски факултет у Ужицу изједначује дипломе студената који су уписали студије 2006. и 2007. године са основним студијама и да тужиља има валидну диплому, а како ради на одређено време 20 година и у дотадашњем раду је показала знање и вештине које су потребне за обављање послова наставника разредне наставе, Комисија је сматрала да треба да буде изабрана за упражњено радно место. Из садржине записника са састанка комисије за пријем у радни однос по наведеном конкурсном произилази да је на основу обављеног разговора и квалитета досадашњег рада на радном месту наставника разредне наставе у издвојеном одељењу комисија донела одлуку о избору тужиље и да јој је комисија тражила допуну конкурсне документације да испуњава услове из конкурса са остављеним роком до 15.06.2020. године. Првостепено решење о избору тужиље донето је 16.06.2020. године, а тужиља је изгласана већином гласова (четири гласа за и

један гласа против). Против овог решења жалбу је изјавила кандидат ГГ. Решењем директора тужене број .. од 06.07.2020. године, усвојена је изјављена жалба у делу који се односи на избор тужиле и уместо тужиле је изабрана подносиатељка жалбе, док је у осталом делу решење конкурсне комисије потврђено. У образложењу другостепеног решења наведено је да тужилца поседује диплому Учитељског факултета у Ужицу и стечени стручни назив професор разредне наставе, који је стекла по прописима који су важали до 10.09.2005. године, а како је факултет уписала школске 2007/2008. године када су се примењивали нови прописи, школа је затражила тумачење од установе која је издала диплому. Педагошки факултет у Ужицу је дописом број .. од 09.06.2020. године одговорио да је тужилца стекла диплому која је еквивалентна обиму студија од 240 ЕСПБ бодова. Према дипломи кандидата ГГ, која је изабрана одлуком директора тужене након изјављене жалбе на првостепено решење конкурсне комисије, произилази да је иста уписала академске студије на Педагошком факултету у Ужицу 2003/2004. године по прописима који су уређивали високо образовање до 10.09.2005. године и да је стекла стручни назив професор разредне наставе. Тужилца је поднела захтев Педагошком факултету у Ужицу ради изједначавања стручног назива професор разредне наставе са академским називом мастер учитељ и са захтевом за оглашавање неважећим дописа овог факултета заведеног под бројем .. од 09.06.2020. године. Добила је одговор да је на Педагошком факултету у Ужицу обављен инспекцијски надзор од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја ради провере веродостојности диплома о стеченој стручној спреми по захтевима бивших студената 22. и 23.06.2020. године и да су инспектори сугерисали да се до добијања записника о извршеном инспекцијском надзору странкама се не издају никакве потврде.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су заузели становиште да тужилца испуњава услове за рад на радном месту на којем је изабрана ради заснивања радног односа на неодређено време код тужене по основу решења конкурсне комисије од 16.06.2020. године јер према стеченој дипломи има високо образовање и стечени стручни назив професор разредне наставе, те у погледу образовања испуњава услове прописане чланом 140. Закона о основама система образовања и васпитања. Из ових разлога су поништили као незаконито решење другостепеног органа – директора тужене од 06.07.2020. године и у том делу усвојили тужбени захтев тужилце, примењујући још одредбе члана 154. Закона о основама система образовања и васпитања, члана 95. став 2. и 6. Закона о високом образовању и члана 2. став 1. тачка 1. Правилника о степену и врсти образовања наставника и стручних сарадника у основној школи.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право.

Одредбама члана 139. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“, бр. 88/17...19/2025) прописани су услови за пријем у радни однос у установама образовања, па је тако ставом 1. прописано да у радни однос у установи може да буде примљено лице, под условима прописаним законом, и то ако: 1) има одговарајуће образовање; 2) има психичку, физичку и здравствену способност за рад са децом и ученицима; 3) није осуђивано правноснажном пресудом за кривично дело за које је изречена безусловна казна затвора у трајању од најмање три месеца, као и за кривична дела насиље у породици, одузимање малолетног лица, за пуштање и злостављање малолетног лица или родоскврнуће, за кривична дела примање или давање мита, за кривична дела из групе кривичних дела против полне слободе, против

правног саобраћаја и против човечности и других добара заштићених међународним правом, без обзира на изречену кривичну санкцију, и за које није, у складу са законом, утврђено дискриминаторно понашање; 4) има држављанство Републике Србије; 5) зна српски језик и језик на којем остварује образовно – васпитни рад, уз додатне услове прописане у тачкама 6) и 7) за пријем у радни однос у установу из члана 90. став 2. овог закона и за извођење верске наставе. Према ставу 3. истог члана, услови из става 1. овог члана доказују се приликом пријема у радни однос и проверавају се у току рада, а према ставу 3. докази о испуњености услова из става 1. тач. 1) и 3)-6) овог члана саставни су део пријаве на конкурс, а доказ из става 1. тачка 2) и 7) овог члана прибавља се пре закључења уговора о раду.

Одредбом члана 140. став 1. истог Закона прописано је да наставник, васпитач и стручни сарадник јесте лице које је стекло одговарајуће високо образовање: 1) на студијама другог степена (мастер академске студије, мастер струковне студије, специјалистичке академске студије) и то: 1) студије другог степена из научне, односно стручне области за одговарајући предмет, односно групе предмета, 2) студије другог степена из области педагошких наука или интердисциплинарне, мултидисциплинарне, трансдисциплинарне студије другог степена које комбинује целине и одговарајуће научне, односно стручне области или области педагошких наука; 2) на основним студијама у трајању од најмање четири година по прописима који су уређивали високо образовање до 10.09.2005. године. Изузетно, наставник и васпитач јесте и лице са стеченим одговарајућим високим образовањем на студијама првог степена (основне академске, односно струковне и специјалистичке струковне студије), студијама у трајању од три године или вишим образовањем (став 3).

Одредбама члана 154. истог Закона прописано је да се пријем у радни однос на неодређено време врши на основу конкурса који расписује директор (став 1), те да директор доноси одлуку о расписивању конкурса и да кандидати попуњавају пријавни формулар на званичној интернет страници Министарства, а потребну документацију заједно са одштампаним пријемним формуларом достављају установи (став 2); да конкурс спроводи конкурсна комисија коју именује директор, да комисија има најмање три члана и да је обавезни члан комисије секретар установе (став 3); да комисија утврђује испуњеност услова кандидата за пријем у радни однос из члана 139. овог Закона у року од 8 дана од дана истека рока за пријем пријава (став 4); да се кандидати из става 4. овог члана који су изабрани у ужи избор, у року од 8 дана упућују на психолошку процену способности за рад са децом и ученицима која врши надлежна служба за послове запошљавања применом стандардизованих поступака (став 5); да конкурсна комисија сачињава листу кандидата који испуњавају услове за пријем у радни однос у року од 8 дана од дана пријема резултата психолошке процене способности за рад са децом и ученицима (став 6); да конкурсна комисија обавља разговор са кандидатима са листе из става 6. овог члана и доноси решење о избору кандидата у року од 8 дана од дана обављеног разговора са кандидатима (став 7); да кандидат незадовољан решењем о изабраном кандидату може да поднесе жалбу директору у року од 8 дана од дана достављања решења из става 7 овог члана (став 8) и да директор о жалби одлучује у року од 8 дана од дана подношења (став 9).

Одредбом члана 95. став 2. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, број 76/2005... 99/2014), који је важио у време када је тужиља уписала Учитељски факултет у Ужицу, било је прописано да лице које заврши основне академске студије у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, односно у трајању од најмање 4 године и лице

које оствари најмање 240 ЕСПБ бодова на академским студијама првог и другог степена, стиче стручни назив „диплимирани“ са знаком звања првог степена академских студија из одговарајуће области.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о степену и врсти образовања наставника и стручних сарадника у основној школи („Службени гласник РС“ - „Просветни гласник“ број 11/2012...4/2021), предвиђено је да наставу и друге облике образовно-васпитног рада у разредној настави може да изводи: 1) професор разредне наставе, 2) – брисан, 3) професор педагогије са претходно завршеном педагошком академијом или учитељском школом, 4) професор разредне наставе и енглеског језика за основну школу, 5) мастер учитељ, 6) дипломирани учитељ – мастер и 7) професор разредне наставе и ликовне културе за основну школу.

У конкретном случају, тужена је расписала конкурс 19.02.2020. године за попуњавање два извршилачка радна места наставника разредне наставе за рад у издвојеном одељењу школе у селу ... и спровела је поступак избора кандидата у којем је испоштовала законом прописану процедуру према цитираним одредбама члана 154. Закона о основама система образовања и васпитања. Одлучујући у жалбеном поступку, директор тужене је као другостепени орган ставом 1. изреке оспореног решења од 06.07.2020. године усвојио жалбу кандидата ГГ и преиначио првостепено решење конкурсне комисије у делу који се односи на избор тужиље и уместо ње изабрао кандидата ГГ, са образложењем да тужиља нема одговарајуће образовање према члану 140. Закона о основама система образовања и васпитања. Имајући у виду чињенично утврђење да је тужиља 29.03.2011. године завршила основне академске студије на Учитељском факултету у Ужицу и да јој је од стране те установе издата диплома о стеченом високом образовању и стручном називу (звању) професор разредне наставе, а да сходно члану 2. став 1. тачка 1. Правилника о степену и врсти образовања наставника и стручних сарадника у основној школи наставу у разредној настави може да изводи професор разредне наставе, то по оцени Врховног суда тужиља са стеченим стручним називом професор разредне наставе испуњава услове конкурса, односно поседује одговарајуће образовање за рад на радном месту за које је конкурс објављен. С тим у вези, потпуно су без утицаја на правилност и законитост пресуђења наводи које је тужена истицала током целог поступка, а која понавља и у ревизији, да тужиља нема одговарајуће образовање, односно којиме се инсистира на незаконитом стеченом образовању тужиље са наводима да тужиља нема валидну диплому према условима конкурса. Наиме, тужена је приликом расписивања конкурса у објављеном огласу навела тражене законске услове у погледу образовања наставника из члана 140. став 1. тада важећег Закона о основама система образовања и васпитања, према коме се под одговарајућим високим образовањем наставника сматра образовање на студијама другог степена (мастер академске студије, мастер струковне студије, специјалистичке академске студије) и образовање на основним студијама у трајању од најмање четири година по прописима који су уређивали високо образовање до 10.09.2005. године. Како је тужиља на конкурс доставила као доказ свог образовања диплому Учитељског факултета у Ужицу при Универзитету у Крагујевцу од 21.03.2012. године о стеченом високом образовању и стеченом звању професор разредне наставе, а ради отклањања сумње у валидност, исправност и веродостојност стечене дипломе, тужиља се обратила Министарству просвете, науке и технолошког развоја за аутентично тумачење, од кога је добила допис 05.03.2018. године у коме је наведено да лице са стеченим високим образовањем и стручним називом професор разредне наставе испуњава прописане услове за извођење разредне наставе у основној школи и самим тим услове за

заснивање радног односа на неодређено време на радном месту наставник разредне наставе, то по оцени Врховног суда није било услова да другостепени орган тужене преиначи првостепено решење конкурсне комисије о избору тужиље на упражњено радно место са образложењем да не испуњава услове конкурса у погледу образовања. Тужиља је стекла високо образовање и звање професора разредне наставе, односно завршила је основне академске студије са 240 ЕСПБ, првог степена академских студија, што супротно наводима ревизије није била сметња да тужиља са овим степеном образовања заснује радни однос на неодређено време код тужене, у смислу одредбе члана 140. став 1. тачка 2) Закона о основама система образовања и васпитања.

Такође, правилно је тужбеним захтевом за поништај обухваћено само решење директора школе као другостепеног органа из разлога што је тужиља решењем конкурсне комисије као првостепеног органа примљена у радни однос код тужене на неодређено време, те иста нема правни интерес да то решење побија тужбом у судском поступку јер је исто преиначено оспореним другостепеним решењем које је коначно и може се побијати тужбом. При томе, приликом оцене законитости другостепене одлуке, свакако се цени законитост читавог конкурсног поступка пријема у радни однос.

Имајући у виду наведено, правилан је закључак нижестепених судова да је решење другостепеног органа незаконито у делу којим је поништен избор тужиље.

Како се ни осталим наводима ревидента не доводи у сумњу правилност и законитост побијане другостепене пресуде, Врховни суд је применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**